

ROMÂNIA

© Adrian Grancea / WWF-Romania

România acoperă o suprafață semnificativă a regiunii Dunăre-Carpați, una dintre ultimele redute din Europa pentru carnivorele mari protejate de legislația UE – lupul, râsul și ursul.

Din păcate, creșterea economică din regiune tinde să meargă mână în mână cu o slabă planificare a dezvoltării infrastructurii și urbanizării, ceea ce duce la apariția de bariere în calea coridoarelor pentru carnivore mari și la fragmentarea habitatelor acestora.

Coridoare ecologice

Pentru identificarea coridoarelor ecologice din Parcul Național Piatra Craiului și Munții Apuseni-Carpații de Sud-Vest – cele două zone pilot ale proiectului ConnectGREEN în România – carnivorele mari au rolul de "specii țintă" pentru monitorizare, datorită deplasărilor lor zilnice și sezoniere care pot fi depistate și documentate folosind tehnici și echipamente de ultimă generație.

© WWF

© Adrian Grancea / WWF-Romania

Technici și echipamente folosite pentru identificarea coridoarelor ecologice

În funcție de particularitățile fiecărei specii, monitorizarea poate fi făcută cu :

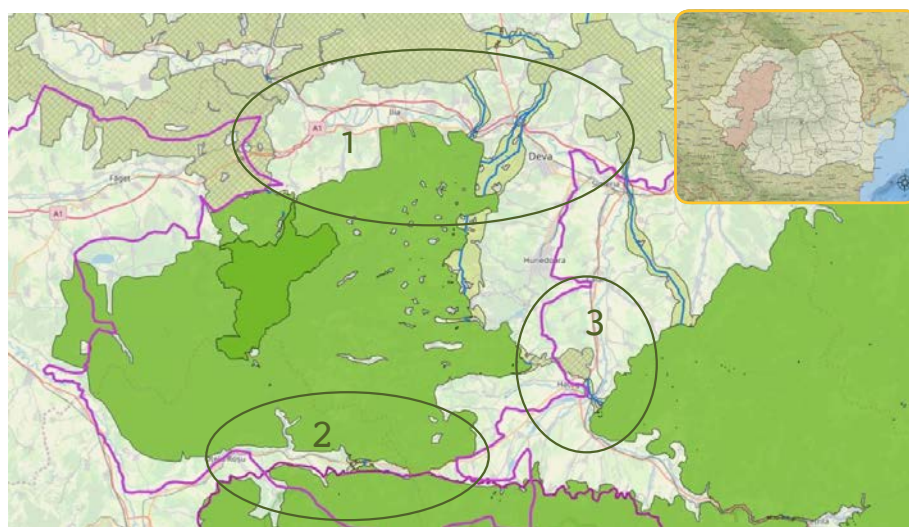
- »camere foto cu sensor de mișcare
- »drona echipate cu camera video
- »stimulare bio-acustică
- »identificarea urmelor pe zăpadă și pe noroi
- »ajutorul unei rețele de voluntari (rangeri, vânători, pădurari)

Cartografierea coridoarelor ecologice

Exemplul zonei pilot Munții Apuseni

Rezultatele modelării conectivității utilizând Linkage Mapper (LM) pe baza datelor disponibile.

Ținta de conectivitate: conectarea Munților Apuseni cu Carpații de Sud-Vest. Desemnarea corioarelor ecologice în partea Nordică a Munților Apuseni este limitată de un peisaj agricol cu localități dense și bariere liniare (precum șosele, garduri etc)

Munții Apuseni – Nord, râul Mureș și A1, abordarea obiectivă
© Vladimir Zyka / VUKOZ, v.v.i.

Legendă:

mov – limita zonei pilot	albastru – axele coridoarelor de migrație conform LM
verde – zonele nucleu	galben – forma poligonală a coridoarelor de migrație
hașurat – zonele de trecere ca parte din coridoare	

Conectivitatea ecologică în legislația românească

Legislația românească prevede definiții pentru rețeaua ecologică și coridoarele ecologice și recunoaște importanța coridoarelor ecologice, care ar trebui identificate și stabilite ca zone de importanță majoră pentru faună.

Definiții legislative

Rețeaua ecologică de arii naturale protejate reprezintă ansamblul de arii naturale protejate, împreună cu coridoarele ecologice. (1)

Coridoarele ecologice sunt acele zone care, datorită structurii lor liniare și continue, precum râurile și malurile acestora, sau datorită funcției lor de refugiu, precum perdele forestiere, tufișurile naturale, vegetația naturală de pe marginea terenurilor agricole sau de-a lungul drumurilor și căilor ferate, micile porțiuni de pădure sau zone umede, sunt esențiale pentru migrația, deplasarea faunei sălbatice și pentru schimburile genetice dintre populații ale aceleiași specii.

Bariere legislative și în implementare

- » lipsa unei metodologii agreate pentru planificarea coridoarelor ecologice
- » comunicarea dificilă între factorii interesați; interese divergente
- » lipsa unei monitorizări (recunoscută oficial) care să determine protejarea coridoarelor ecologice
- » lacune în politicile publice referitoare la ariile naturale protejate
- » nereguli sau insuficiente reglementări și sancțiuni în planificarea teritorială pentru protejarea patrimoniului natural
- » conflicte de competențe între autorități, implementarea defectuoasă a prevederilor legale
- » probleme în ecosistemele urbane

Reglementări privind planificarea teritorială

Ariile naturale protejate și coridoarele ecologice trebuie evidențiate de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară în planificările teritoriale și de urbanism naționale, regionale și locale, în planurile cadastrale și cărțile funciare, precum și de către autoritatea publică centrală pentru agricultură. Legislația privind planificarea teritorială și urbană (2) prevede că managementul teritorial are ca scop să asigure protecția peisajelor naturale și construite, conservarea biodiversității și crearea continuității ecologice.

Conform legii, scopul planificării teritoriale este să armonizeze politicile economice, sociale, ecologice și culturale, la nivel național și local, unul dintre obiectivele sale fiind un management sustenabil al peisajului – o componentă de bază a patrimoniului natural și cultural și a resurselor naturale.

Reglementări privind biodiversitatea

Strategia Națională și Planul de Acțiune pentru Biodiversitate 2014-2020 au arătat importanța identificării, desemnării și stabilirii coridoarelor și peisajelor ecologice, ca zone de importanță majoră pentru floră și faună.

© Adrian Crancea / WWF-Romania

Implementarea trenează

Deși sunt clar definite și importanța le este recunoscută, cadrul legislativ și procedural din România nu are o metodologie oficială pentru identificarea coridoarelor ecologice, ceea ce a făcut imposibilă implementarea prevederilor menționate în acest material, de 13 ani încoace.

În acest context, este urgent ca autoritățile responsabile, sub coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor să elaboreze și să aprobe atât de necesara metodologie pentru identificarea și desemnarea coridoarelor ecologice, implicând toți factorii interesați.

1 Ordonanța de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu toate modificările și completările ulterioare.

2 Legea 350 / 2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.